

Gele. Mod selve Tingen, at der gives Vedkommende Leilighed til at erklære sig, troer jeg ikke, at der er Mange, som vilde have Noget at erindre, naar der kunde udfindes en Form, hvorunder det kunde skee. Det er tidligere udtalt, at Reglerne derfor rettest, burde komme fra Regjeringen, og saalænge dette ikke er skeet, troer jeg heller ikke, at det godt kan være Tale om at gjennemføre Loven.

Drejer: Ja, den sidste ærede Taler og mine Ansuelser af det paagjældende Forhold ere saa grundforskjellige, at jeg rigtignok ikke troer, at det vil nytte eller føre til noget andet Resultat, end sigte til nogen Overenskomst, at fortsætte den Discussion, der ved Sagens tidligere Behandling temmelig vidtløftigt blev ført. Jeg skal derfor blot henholde mig til, hvad jeg tidligere har ytret og iasten gjentaget.

Lehmann: Jeg troer virkelig, at Enhver, der har overværet Discussionen, maa indrømme, og den sidste ærede Landsstingsmand vil vist heller ikke benægte det, at Lovforslaget er blevet tilstrækkeligt imødegaaet. Hvilken Indvirkning enhver Enkelt vil tillægge det paa sin Afstemning, maa berøe paa ham; men jeg troer ikke, der er fremkommet Noget, som ikke fuldstændigt er imødegaaet. Jeg troer, at der med Hensyn til Loven er blevet anført meget vigtige Ting, der ikke ere blevne værdigede et Svar; det var for at give alle Vedkommende Leilighed til, efter et Børsel, som jeg troer, Enhver vil indrømme, at den tidligere Discussion i saa Henseende har givet, at fremkomme med deres Grunde, at Sagen paa et tidligere Stadium ikke er bleven standset, og jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at naar man, som af den sidste ærede Taler blev gjort gjældende ved den forrige Sag, vil tale om Bevisbyrden, saa er det aabenbart, at der er givet Anstændighed til dem, der ville opretholde Loven, for at give dem Leilighed til at fremkomme med Noget og noget Mere, Bedre og Andet, end der sidst skete, hvortil ogsaa en Dpforsdring ligger i Sagen selv. Jeg skal her udtryffeligt udtale, at de, der ville opretholde Loven, have havt og have en Dpforsdring til

at gjøre deres Grunde gjældende; indtil da troer jeg, at vi Andre kunne henholde os til den foregaaende Discussion. Jeg skal kun specielt gjøre opmærksom paa, at det er bleven godtgjort, at det ikke er nogen egentlig Lov, men kun en Petition om en Lov. Selv om Regjeringen var kommen med den Forsdring, at Rigsdagen skal give sit Samtykke til, at den maatte ordne et saadant Forhold ad Resolutionens Veie, maatte der fra Lovgivningsmagtens Side være megen Betænkelighed ved saaledes at give Magten fra sig og lægge den i Regjeringens Haand, men det forekommer mig, at man endnu mindre bør efterkomme denne Forsdring, naar Regjeringen er saa langt fra at begjære Bemyndigelse, at den ivertimod ikke vil benytte den, at man ikke skal nedlade sig til at petitionere om et Anliggende, hvorom man veed isorveten at Svaret vil blive: Nei. Forresten er jeg fuldkommen overbevist om, at ogsaa med Hensyn til Sagens egentlige Kjerne og Realitet er den paa ingen Maade klar; der er mangfoldige Tilfælde, hvori Erklæringer afgives, hvor, vel at mærke, de Vedkommende ikke tale af egen Drift og med den Forpligtelse til at tilbageholde, hvad der ikke kan bevises; men hvor det gjøres dem til Pligt at tale efter deres egen fulde Overbeviisning, der indtræder der i mangfoldige Tilfælde et Tillidsforhold og dette kan ikke brydes uden at betage Administrationen en meget væsentlig Støtte. I ethvert Fald maatte Loven være ledsaget med Bestemmelser om, i hvilket Rettsforhold den, som havde afgivet Erklæringen, kom, s. Ex. om han blev at sætte i Klasse med den, som gjennem Pressen havde offentliggjort noget bitterlig Urigtigt, eller med den, som skænket som Bidne for Ketten, afgav falsk Vidnesbyrd. Jeg skal kun erindre om, at saadanne offentlige Erklæringers Paalidelighed er saa ringe, at selv i Forhold, der ligge udenfor dem, her er Tale, om s. Ex. med Hensyn til Erklæringer i Studsmaalsbøger, er det Enhver velbekendt, at man ingenlunde accepterer ved dem, men søger privat at henvende sig til Vedkommende selv, navnlig naar det er magtpaaliggende at faae paalidelig Oplysning. Jeg skal forøvrigt gjentage, at Sagen er fuldstændigt